

[Askjær Jørgensen]

tebegunstiget, og det, at man får en del af sin løn trukket til noget – det foreligger som et forslag fra socialdemokratiet – der kaldes økonomisk demokrati? Var det ikke også meningen, at disse dele skulle trækkes skattefrit fra lønnen? Var det ikke også meningen, at disse midler skulle skattebegunstiges i nogle store fonde? Var det ikke også meningen, at disse fonde skulle bruges som en redningsaktion for visse virksomheder, der var i klemme?

Hvilken forskel er der ideologisk mellem det, man gør med disse etableringskontomidler, som det fungerer nu, og det, der er indeholdt i socialdemokratiets ØD-forslag eller OD, eller hvad det nu hedder? Er der anden forskel end den, at når socialdemokraterne skal have det gennemført, så skal det styres af LO? I dette tilfælde, hvor det hører under etableringskonti, er det frivilligt, den enkelte kan være medbestemmende. Hvilken forskel er der i øvrigt, hr. Lykketoft? Jeg tror, at socialdemokratiet er kommet til at træde sig selv ganske gebommerligt over tærne her, men man tør ikke rigtig gå ind i det. Man vil ikke fortælle, at man jokker sin egen ideologi op i frakkeskøderne. Det er det, det drejer sig om.

Ligesom man nu angriber investeringer og etablering af nye arbejdspladser med de midler, der kan komme frem via etableringskonti, gjorde man det før. Socialdemokratiet nedlægger helt bevidst i eftermiddag en stribe arbejdspladser. Det er det, det drejer sig om. Hvis ikke hr. Lykketoft er i stand til at give en logisk forklaring på, hvorfor man har den ene ideologi på det ene område og på det andet område har en anden ideologi, så må det være, fordi hr. Lykketoft ikke kan få sine egne politiske holdninger den ene dag og den anden dag til at være i balance.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Må vi godt bede om lidt mere ro i salen?

Stubkjær Pedersen (CD):

Jeg forstår ikke, at hr. Lykketoft undrer sig over de 5.000 kr. Det er helt klart, som hr. Anders Poulsen var inde på, at det er en belønning til folk for at spare op, fordi staten har fordel af, at folk sparer op. Det gælder, uanset om folk sparer op for at investere i erhvervsvirksomheder eller folk sparer op

til deres alderdom. Derfor må vi naturligvis animere til så stor en opsparing som overhovedet muligt.

Det er beklageligt, at heller ikke i denne sag kan socialdemokratiet og de radikale holde hovedet koldt. De lader sig påvirke af annoncer, reklamebureauer og TV-udsendelser. Det er beklageligt, at de ikke kan afvente det udvalgsarbejde og så få en holdbar løsning på problemet. I øvrigt skal jeg henvise til næsten alt, hvad jeg sagde om lovforslag nr. L 36, for det passer også på dette forslag.

Fru Marianne Bentsen-Pedersen forklarede, at folk jo godt vidste, hvad der skulle ske, fordi det var et SF-forslag med en deadline allerede i januar måned. Ja men der var vel ikke mange lønmodtagere – det er jo oftest lønmodtagere – som troede på, at et sådant SF-forslag overhovedet kunne blive vedtaget. De troede da, at socialdemokratiet og de radikale ikke ville være med til at vedtage noget sådant, nemlig at ødelægge opsparingen til dansk erhvervsliv og til, at de selv kunne etablere sig.

Vi vil stemme for ministerens underændringsforslag, som vel nok vil vise sig at blive det allervigtigste ændringsforslag overhovedet, nemlig revisionsforslaget. Det bliver der al mulig grund til.

(Kort bemærkning).

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg ved ikke, hvor hr. Stubkjær Pedersen har det fra, at lønmodtagerne ikke kunne tro, at et SF-forslag blev vedtaget. Grebet ud af den blå luft! Noget andet er, at hvis man havde hørt førstebehandlingen af lovforslaget, så var man klar over, at det ville blive vedtaget i princippet, om end med nogle ændringer. Hvis man så fjernsyn i den periode, ville man have set interviewer med ordførere for alle 3 partier, som udgør flertallet. Man kunne se, at det i en eller anden form ville blive vedtaget. Man skal ikke bilde nogen ind, at dette kommer som en overraskelse.

(Kort bemærkning).

Stubkjær Pedersen (CD):

Heldigvis har det ikke altid været sådan, at det, det drejede sig om for socialdemokratiet og de radikale, var at stikke en kæp i hjulet, som hr. Stavvad sagde under debatten